

Šesť dôvodov, prečo sa treba (dobre) prežehnávať

25. decembra 2019 ✙ Cirkev

Ako kresťania by sme sa mali prežehnávať s tou najväčšou úctou. Miesto toho prežehnávanie neraz len odflákneme! Niekedy ho len narýchlo naznačíme, ako keby sme sa za to hanbili.

Romano Guardini hovorí, že „Ak robíš znamenie kríža, rob to poriadne. Nie nejaké zmrzačené, unáhlené, pri ktorom človek nevie, čo to má znamenať. A vôbec, riadne znamenie kríža, zvoľna a veľké, od čela k hrudi, od jedného ramena k druhému.“

„Keď sa však naučíme brať toto gesto vážne, keď sa budeme často prežehnávať s vierou a úctou, môžeme dosiahnuť pozoruhodné výsledky,“ píše Bert Ghezzi, prednášateľ a autor mnohých kníh, vrátane *The Sign of the Cross*, venovanej práve významu znamenia kríža.

„Koniec-koncov, prežehnanie sa nie je iba zbožné gesto. Je to mocná modlitba, ktorej významy je možné vo svetle Písma a učenia svätcov a otcov Cirkvi zhrnúť do šiestich základných bodov.

1. Mini Krédo

Prežehnanie sa je vyznaním viery v takého Boha, aký sa zjavil. Môže sa považovať za skrátenú formu Apoštolského vyznania viery.

Dotknutím sa čela, hrudníka a ramien (a v niektorých kultúrach aj pier) vyhlasujeme našu vieru v Otca, v Syna a v Ducha Svätého. Ohlasujeme a prejavujeme našu vieru v to, čo Boh pre nás urobil: všetko stvoril, vykúpil ľudstvo od hriechu a smrti a ustanovil Cirkev, ktorá všetkým ponúka nový život. Keď sa prežehnávame, uvedomme si prítomnosť Boha a otvoríme sa jeho pôsobeniu v našich životoch.

Už len toto by stačilo na to, aby sme sa duchovne premenili, ale prežehnanie obsahuje v sebe ešte oveľa viac.

2. Obnovenie krstu

Kresťania sa v prvom storočí začali prežehnávať na znak pripomenutia a obnovy toho, čo sa im stalo, keď boli pokrstení. A pre nás dnes platí to isté.

Keď sa prežehnávame, vyhlasujeme, že v krste sme zomreli s Kristom na kríži a povstali sme s ním k novému životu (Rim 6,3–4; Gal 2,20). Znakom kríža prosíme Pána, aby v nás obnovil krstné milosti. Taktiež uznávame, že krst nás spojil s Kristovým telom a spravil z nás Pánových spolupracovníkov na jeho diele spásy oslobodzujúcej od hriechu a smrti.

3. Znak učeníctva

Krstom si nás Pán vybral ako svojich synov a svoje dcéry a označil nás krížom. Keď sa teda prežehnávame, potvrdzujeme našu vernosť voči nemu. Znakom kríža na našich telách odmietame patriť sebe a vyhlasujeme, že patríme iba jemu (Lk 9,23).

Otcovia Cirkvi pre prežehnanie sa používali rovnaké slovo, aké staroveký svet používal pre označenie vlastníctva. To isté slovo znamená značku, ktorou pastier označoval svoje ovce, tetovanie, ktorým generál označoval svojich vojakov, pán domu svojich sluhov, a náš Pán svojich učeníkov.

Keď sa prežehnávame, uznávame, že sme Kristovými ovcami a môžeme počítať s jeho starostlivosťou; sme jeho vojaci, ktorých úlohou je šíriť jeho kráľovstvo na zemi; sme jeho služobníci, pripravení urobiť všetko, čo nám hovorí.

4. Prijatie utrpenia

Ježiš nám slúbil, že utrpenie bude bežnou súčasťou života každého učeníka (Lk 9,23–24). Keď sa teda prežehnávame, prijímame každú bolesť vyplývajúcu z našej viery v Krista. Prežehnať sa znamená vziať na seba kríž a nasledovať Ježiša (Lk 9,23).

Zároveň nás však znamenie kríža utešuje, keď si uvedomíme, že Ježiš, ktorý za nás bol ukrižovaný, sa teraz s nami spája v našom utrpení a podopiera nás.

Prežehnaním sa zároveň oznamujeme ďalšiu významnú pravdu: so svätým Pavlom vyhlasujeme, že naše utrpenia, utrpenia údov Kristovho tela, prispievajú k Pánovmu spásonosnému dielu a k ich posväcovaniu (Kol 1,24).

5. Dvojsečný úder proti diablu

Keď diabol videl Ježiša zomierať na kríži, myslel si, že dosiahol veľké víťazstvo. Pán ho však prekvapil a potupne porazil (1Kor 2,8). Od prvého rána do Veľkej noci až dodnes sa diabol pred znakom kríža trasie a uteká pred ním.

Prežehnanie sa je teda obranné gesto, ktoré deklaruje našu nedotknuteľnosť zo strany diabla. Je to však aj bojová zbraň. Oznamuje našu spoluprácu s Ježišom v neustálom napredovaní Božieho kráľovstva proti kráľovstvu temnoty.

6. Víťazstvo nad telom

Prežehnanie sa (Gal 5,16–22) ukazuje naše rozhodnutie ukrižovať telesné túžby a žiť podľa Ducha.

Podobne, ako keď zhodíme zo seba špinavú košeľu... Prežehnať sa znamená, že sa zriekame svojich zlých sklonov a obliekame si Krista (Kol 3,5–15).

Otcovia Cirkvi učili, že prežehnaním sa dokážeme odraziť silné pokušenia, ako je zlosť a telesná žiadostivosť. Takže bez ohľadu na to, aké silné pokušenia na nás doliehajú: môžeme znamením kríža aktivovať našu slobodu v Kristovi a premáhať aj hriechy, s ktorými máme najväčšie problémy.

Pokúsme sa hlboko si do srdca vryť týchto šesť právd tak, že sa šesťkrát prežehnajme a pri každom jednom znamení kríža si pripomeňme jeden zo šiestich aspektov:

- vyznávame svoju vieru;
- vyhlasujeme, že sme znovuzrodení krstom;
- hovoríme, že patríme Kristovi a chceme ho poslúchať;

- potvrdzujeme, že každé utrpenie vnímame ako účasť na Ježišovom utrpení na kríži;
- bránime sa pred diablom a zároveň útočíme na nepriateľa;
- porážame telo a na prvé miesto dávame Krista.

Preto stojí za to dobre sa prežehnať!

Prevzaté zo simplycatholic.com

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sest-dovodov-preco-sa-treba-dobre-prezehnavat/>